

**ขอบเขตพื้นที่และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในความดูแลรับผิดชอบของ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

- ตัวสัญลักษณ์สี**
- แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 3 แห่ง ได้แก่
 1. เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร
 - อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย
 - อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
 2. นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
 - จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 3. แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี
 - แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 1. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร - พืชสวนเชิง
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดตาก
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก จังหวัดตาก
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดตาก
 2. พื้นที่กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ๋ จังหวัดสระบุรี จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์
 - แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่ขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อเบื้องต้น จำนวน 5 แห่ง ได้แก่
 1. เส้นทางเชื่อมต่อทางวัฒนธรรม
 - ปราสาทหินพิมายและศาลากลาง จังหวัดนครราชสีมา
 - ปราสาทหินพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์
 - ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์
 2. วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช
 3. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จังหวัดอุดรธานี
 4. อุบลรัตนราชกัญญาสุวรรณา จังหวัดขอนแก่น
 5. พระธาตุพนม กลุ่มสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์และภูมิทัศน์ จังหวัดนครพนม
 - แหล่งมรดกทางธรรมชาติที่ขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อเบื้องต้น จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - พื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - พืชเฉพาะถิ่น
 - พื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ จำนวน 14 แห่ง เนื้อที่ 2,517,089.5 ไร่ ได้แก่
 - หุบควนเข็สเรียน ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติห้วยสวาย จังหวัดพัทลุง
 - เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโจรง จังหวัดหนองคาย
 - ดอนบอยทอด จังหวัดสมุทรสงคราม
 - ป่าแม่ น้ำกระเป๋ จังหวัดกระบี่
 - เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจี่ จังหวัดเชียงใหม่
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จังหวัดนครราชสีมา
 - อุทยานแห่งชาติเขาหินผางาม จังหวัดบุรีรัมย์
 - อุทยานแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จังหวัดเชียงใหม่
 - อุทยานแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จังหวัดบุรีรัมย์
 - ป่าคลองกะเปอร์ จังหวัดระยอง
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา
 - อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - กูดพิง จังหวัดปทุมธานี
 - เกาะกระ จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - เกาะกระ เกาะพระทอง จังหวัดพังงา
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ เนื้อที่ 19,718,082 ไร่
 - พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 แห่ง ได้แก่
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดมหาสารคาม
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดสมุทรปราการ
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดชลบุรี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดขอนแก่น
 - จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดพังงา
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดกระบี่
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต
 - พื้นที่ประเทศไทย เนื้อที่ 320,696,875 ไร่

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น.

สถานการณ์ฉุกเฉิน (ไม่มี)

กรุงเทพฯ : ปริมาณ “ขยะติดเชื้อ” พุง (ข้อมูล : แนวน้ำออนไลน์)

กรุงเทพฯ : ช่างไทยพื้นที่ป่านุรักษ์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นปีละ ๘.๒% (ข้อมูล : มติชนออนไลน์)

สัญลักษณ์	
	สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
	ความหลากหลายทางชีวภาพ ๑ รายการ
	พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
	Climate Change
	ขยะ - น้ำเสีย ๑ รายการ
	มรดกโลก
	EIA
	สิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียว
	เรื่องที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	กฎหมายสิ่งแวดล้อม
	ที่ดินป่าไม้ - ที่ดินทำกิน
	กองทุนสิ่งแวดล้อม

- ข่าวด้านบวก ๑ ข่าว
- ข่าวด้านลบ ๑ ข่าว

ปริมาณ “ขยะติดเชื้อ” พุ่ง

เมื่อวันที่ ๑๒ ส.ค. ๖๔ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า กรุงเทพมหานคร ได้รายงานปริมาณขยะติดเชื้อ พบว่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลย้อนหลัง ๕ วัน พบปริมาณขยะติดเชื้อ ดังนี้ วันที่ ๑๐ ส.ค. มีปริมาณขยะติดเชื้อรวม ๑๒๕,๐๗๒ กิโลกรัม เป็นมูลฝอยติดเชื้อทั่วไป ๖๑,๑๑๔ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อโควิด ๖๓,๙๕๘ กิโลกรัม วันที่ ๙ ส.ค. มีปริมาณ ๑๑๘,๑๕๐ กิโลกรัม เป็นมูลฝอยติดเชื้อทั่วไป ๖๐,๑๖๑ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อโควิด ๕๗,๙๘๙ กิโลกรัม วันที่ ๘ ส.ค. มีปริมาณ ๑๒๖,๗๐๐ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อทั่วไป ๗๐,๓๘๐ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อโควิด ๕๖,๓๒๐ กิโลกรัม วันที่ ๗ ส.ค. มีปริมาณ ๑๐๙,๐๗๐ กิโลกรัม เป็นมูลฝอยติดเชื้อทั่วไป ๖๗,๑๑๓ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อโควิด ๔๑,๙๕๗ กิโลกรัม และวันที่ ๖ ส.ค. มีปริมาณ ๑๑๒,๓๑๐ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อทั่วไป ๖๘,๓๘๖ กิโลกรัม มูลฝอยติดเชื้อโควิด ๔๓,๙๒๔ กิโลกรัม ดังนั้น จึงขอความร่วมมือจากประชาชน ให้มีการคัดแยกขยะติดเชื้อตั้งแต่ต้นทาง สำหรับการทิ้งหน้ากากอนามัย ให้พับแล้วใช้สายรัดพันให้แน่น นำหน้ากากอนามัยใส่ถุงแล้วรัดปากถุงให้แน่น เพื่อป้องกันการกระจายของเชื้อ เขียนกำกับบนถุงว่า ขยะติดเชื้อ ทิ้งลงถังรองรับหน้ากากอนามัยใช้แล้ว (ถังสีส้ม) เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี ล้างมือด้วย เจลแอลกอฮอล์หรือสบู่ทันทีหลังทิ้งหน้ากากอนามัย ส่วนชุดตรวจ Antigen Test Kit กระทรวงสาธารณสุข แนะนำวิธีกำจัด ไว้ ๒ กรณี คือ (๑) ชุมชนที่มีระบบการเก็บขยะติดเชื้อ ให้เก็บรวบรวมขยะติดเชื้อเป็นประจำทุกวัน โดยใส่ถุงขยะ (ถุงแดง) ๒ ชั้น มัดปากถุงชั้นในและชั้นนอกด้วยเชือกให้แน่น และฉีดพ่นบริเวณปากถุงด้วยสารฆ่าเชื้อ ก่อนเคลื่อนย้ายไปไว้ยังจุดพักขยะที่จัดไว้เฉพาะ เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้องต่อไป (๒) ชุมชนที่ไม่มีระบบการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อ ให้เก็บรวบรวมและทำลายเชื้อ โดยใส่ถุงขยะ ๒ ชั้น ถุงใบแรกที่บรรจุมูลฝอยติดเชื้อแล้ว ให้ราดด้วยสารฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว เช่น ไฮเตอร์ จากนั้นมัดปากถุงให้แน่นแล้วฉีดพ่นบริเวณปากถุงด้วยสารฆ่าเชื้อ ซ้อนด้วยถุงขยะอีก ๑ ชั้น มัดปากถุงชั้นนอกด้วยเชือกให้แน่น และฉีดพ่นด้วยสารฆ่าเชื้อบริเวณปากถุงอีกครั้ง จากนั้นให้ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อนำไปกำจัดต่อไป

ที่มา : แนวหน้าออนไลน์

(<https://www.naewna.com/local/594435>)

ช้างไทยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นปีละ ๘.๒%

เมื่อวันที่ ๑๒ ส.ค. ๖๔ ผู้สื่อข่าวรายงานว่ สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ระบุว่า ปัจจุบันช้างป่าอาศัยอยู่ตามธรรมชาติ ประมาณ ๓,๑๖๘-๓,๔๔๐ ตัว ในพื้นที่อนุรักษ์ ทั้งในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๖๙ แห่ง และภายใน พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติบางแห่ง มีพื้นที่ที่เป็นแหล่งอาศัยของช้างป่าราว ๕๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร กลุ่มป่าที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ประชากรช้างป่า ได้แก่ กลุ่มป่าตะวันตก กลุ่มป่าตะวันออก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ กลุ่มป่าภูเขียว-น้ำหนาว และกลุ่มป่าแก่งกระจาน ประชากรช้างป่า ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์หลายแห่งในประเทศไทย พบว่าส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ราว ๘.๒% ต่อปี ปัญหาหลักของการอนุรักษ์และการจัดการช้างป่า ในปัจจุบัน ได้แก่ การลดลงของทั้งขนาด และคุณภาพของถิ่นอาศัย และปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับช้างป่าที่เกิดขึ้นในพื้นที่อนุรักษ์ กว่า ๔๑ แห่งทั่วประเทศ โดยพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๒๕ แห่ง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑๖ แห่ง

ที่มา : มติชนออนไลน์

(https://www.matichon.co.th/local/quality-life/news_2881122)